

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 23 August st. v.

Publicăm astăzi în traducere un articol apărut în fruntea oficiosului „Nemzet” la adresa fraților noștri de preste Carpați și un extras făcut de același diar din „proclamațiunea” „comitetului de inițiativă al irendentei române.”

Cetitorii noștri, care cunosc atitudinea noastră față cu așa numiții „iredentiști,” vor sta fără îndoială cuprinși de mirare, vădând lipsa de sfială, cu care organul autorizat al guvernului afirmă, că „Tribuna,” „a exprimat aprobarea ei față de această proclamațiune (helyeslését fejezte ki a kiáltvány felett).” Își vor explica însă această lipsă de sfială, dacă își vor da bine seamă despre tenorul atât de sumet al articolului publicat la adresa fraților noștri de preste Carpați.

Sînt acum câțiva ani, puțin timp după războiul turco-rus, unul dintre cei mai distinși publiciști români, dl Titu Maiorescu, a publicat în „Deutsche Revue” un articol, prin care pune în evidență interesele ce vor trebui să-i determine mai curînd ori mai târziu pe oamenii de stat ai României să caute cu tot dinadinsul a se alipi de cele două mari puteri ale Europei centrale, Germania și Austria. Vorbind însă îndeosebi despre relațiunile dintre România și Austro-Ungaria, dl T. Maiorescu dă expresiune convingerii că între aceste două state nu se vor pute stabili relațiuni de sinceră și durabilă bunăvoință reciprocă, cîtă vreme se va menține actuala stare de lucruri din Ungaria.

„Căci, — ȋice dl Titu Maiorescu, — pe de o parte Rusia este în orientabilus un agitator cu mult mai îndemînat ca Austria, și îndeosebi se scoată la iveală contra Austriei față cu mulți dintre Români aparența intereselor „naționale,” ear’ de altă parte nu este nici politica neînțeleasă, urmată de Maghiari față cu Românii din Austria, de astfel, ca să favorizeze o apropiere cu deosebire binevoitoare a României libere către Austria.

Articolul dlui T. Maiorescu a produs atunci multă senzațiune și îndeosebi în cercurile politice din București mult resentiment. În curînd însă spiritele s’au dumirit și oamenii de stat ai României au căutat cu tot dinadinsul să ajungă la stabilirea bunelor relațiuni cu Austro-Ungaria.

Nici n’a fost greu să se stabilească buna înțelegere între cabinetul din București și cel din Viena, căci dacă mari și evidente sînt interesele, pe care le are statul român de a se răzima de monarhia noastră, avem și noi cuvinte puternice de a dorî să vedem consolidându-se statul român, aședat la hotarele orientale ale împărăției.

Cu toate aceste menținerea bunelor relațiuni stabilite odată este o sarcină grea pentru amendouă cabinetele, și pentru cel din București, și pentru cel din Viena: e guvernul din Budapesta, care se pune la mijloc.

Cetitorii noștri își vor fi aducînd aminte, că atunci, cînd era vorba de sta-

bilirea bunelor relațiuni, ba chiar și cîtva timp după-ce ele se stabiliseră, opiniunea publică maghiară era foarte bine dispusă față cu frații noștri din România. Ni se citau adese-ori cuvinte rostite în parlamentul român ori sfaturile ce ni se dădeau prin ȋiarele din București, și de sigur le este încă tuturor în memorie bucuria, cu care guvernamentalul „Kolozs-vári Közlöny” a anunțat mai anul trecut scirea despre întrarea dlui T. Maiorescu în cabinetul Brătianu, ceea-ce nu s’a adevărit.

Cercurile politice maghiare își făceau ilusiunea, că stabilindu-se bunele relațiuni cu România, noi Românii din țerile coroanei ungare ne vom descuragia și vom înceta cu rezistența noastră pasivă.

Aceeași ilusiune și-au făcut-o și unele dintre cercurile politice române, îndeosebi cele guvernamentale. Ni s’au dat sfaturi binevoitoare, atât în public, cît și mai ales în atingerile noastre private cu unii dintre oamenii politici din România, și în timp de doi ani de ȋile foarte adeseori s’a făcut apel la sentimentul nostru național, foarte adeseori ni s’a spus, că chiar propriile noastre interese actuale cer să luăm parte la alegerile pentru dieta din Budapesta și să căutăm în genere a ne apropia de actualul guvern.

Recunoascem și noi, că atât interesele României, cît și propriile noastre interese actuale cer, ca să urmăim acest sfat, și dorim în toată sinceritatea să ajungem la o înțelegere cu guvernul, dacă nu tocmai cu acesta, cu altul, mai bine inspirat. Chiar însă admițînd, ceea-ce nu putem admite, că interesele României ori propriile noastre interese momentane s’ar cuveni să determine atitudinea noastră, ori-și-cine s’a putut convinge, că între oamenii noștri politici nu are nici unul destulă trecere, pentru-ca să poată lua asupra sa angagiamentul de a crea în împregiurările actuale un partid pe basa unui asemenea program.

Încercarea s’a făcut cu conferența dela Budapesta și nu a putut reuși: s’au sacrificat numai de geaba oamenii, care au făcut-o, și nici guvernul ungar, nici cercurile politice din București, care i-au încurajat, nu vor pute să-i reabiliteze.

Noi nu putem să păstrăm aici în Ardeal decât atitudinea determinată de propriile noastre interese, așa cum le înțelege marea mulțime a concetățenilor noștri români, căci numai astfel putem să ȋinem strînse la un loc masele agitate de nemulțumire.

Sîntem gata de a lua angagiamentul să punem la dispozițiunea guvernului aceste mase, numai însă în condițiunile, în care ni se pun și ele nouă la dispozițiune. Primind condițiunile, pe care ni le ofere actualul guvern, rămînem isoiați și lăsăm masele la dispozițiunea altora, care sînt poate inclinați a abusa de ele.

Nu ne rămîne dar’ decât să așteptăm o situațiune, în care conflictul dintre noi și Maghiari se va pute rezolva, așa cum voim și sperăm, prin bună învoială, dacă și nu de bună-voie, sub presiunea cercurilor hotărîtoare din monarhie, cărora actuala situațiune din Ardeal trebuie neapărat să le fie penibilă.

Ne pare foarte rău, dacă prin această persistare a noastră jignim pe frații noștri de preste Carpați, dar’ nu putem să ne angajăm la ceea-ce nu putem face.

N’am tănuuit niciodată iubirea noastră pentru frații noștri de preste Carpați, nici mulțumirea, cu care asistăm la consolidarea statului român, care este la urma urmelor centrul de gravitațiune culturală a întregului popor român: întocmai însă precum nu cerem, ca frații noștri să-și expună pozițiunea lor scutită, ca să ne ajute pe noi, nici ei nu pot cere dela noi, ca să suportăm cu tăcerea nemernicului miseria, în care ne aflăm, numai ca să nu le facem lor supărări.

Condamnăm purtarea aceloră dintre noi, care acolo, în țeara lor, le fac greutăți, abuzînd de ospitalitatea lor, aici însă, la noi acasă, ne rezervăm dreptul de a face ceea-ce vrem noi, precum ne povățuiesc propriile noastre interese și propria noastră pricepere.

Un singur lucru le putem făgădui: că vom respinge pe aceia, care vor în nerăbdarea lor să compromită buna reputațiune a neamului nostru, că nu vom lăsa să se aprindă făclia aici și să treacă aprinsă în țeara lor, că numai învinși noi, ordinea socială poate să fie amenințată din partea Românilor.

Maghiarii își vor fi dînd fără îndoială toată silința, ca să acrediteze faima, că nu nemulțumirea legitimă, pe care a produs-o guvernul din Budapesta, ne mîină pe noi înainte, ci încurajarea, pe care o primim dela frații noștri de preste Carpați, că masele române sînt mulțumite și numai noi, „agitatorii”, pretindem, că ele ne împing înainte pe calea, în care ne aflăm.

Guvernul României are mijloace de a combate această faimă falsă, ear’ cît pentru noi, n’am avî decât să ne retragem, pentru-ca lumea întreagă să se convingă, că astăzi numai noi mai putem menține spiritul de ordine în Ardeal și că-l menținem în luptă cu guvernul și cu societatea maghiară, pentru care încă de mult ordinea legală nu-mai există.

Revista ȋiarelor.

În edițiunea de dimineața a numărului seu dela 1 Septembrie, „Nemzet” publică despre „iredentiștii români” următoarele:

„Am făcut după „Tribuna” comunicare despre proclamațiunea, pe care a emis-o comitetul de organizare al iredentiștilor români. Numita foaie română își exprimă aprobarea față de proclamațiune, n’a îndrăsnit însă să spună, cu ce a contribuit la ea. Proclamațiunea provoacă la răsvrătire, la incendiare, la războiu cu dinamită.

„Vorbind despre statul ungar, domnii iredentiști ȋic: „Statul maghiar, făptura politică cea mai scârboasă, eșită din minciună și trădare”, — apoi ei urmează:

Români de peste munți!

„Voi nu vă temeți. Voi nu vă puteți teme.

„Alte urgii s’au prăvălit asupra capului vostru, vi l-au plecat, dar’ din inimă nu v’au putut stînge credința în voi, vigoarea de a-l reardica din nou. Astăzi cînd vi se decretă moartea, în vinele voastre sîngele colonilor lui Traian curge mai iute, mai cu putere. În ulițele luminate ale Clujului opinca Moțului calcă mai greu, deși cu mai puțin sgomot, decât cisma ungurească și căutarea lui limpede, senină, hotărîtă spune negreșit însutit mai mult decât privirea împăinginată de beție a magnatului maghiar. Pe acest Cluj și-l însemnează el astăzi în mintea sa, cu semne neșterse. Jucăria sa de o minută fi va, cînd va voi!

Însiră apoi suferințele și chinurile Românilor și urmează:

„Nu, fraților de peste munți, nu vă lăsați a fi înșelați asupra adevăratei voastre stări, asupra aceloră ce în adevăr vă așteaptă. Revoluția vine! Deși cerul vi se pare încă senin, pe zare însă se încrucișează fulgere; ele v’o vestesc. Revoluția o proclamă astăzi însuși Ungurii la Cluj, căci între două popoare, dintre cari unul decretează pe față perirea altuia, nu poate fi altă stare decât starea de revoluție. Numai un popor laș, un popor care renunță la viitorul seu, se face că nu pricepe provocarea dușmană și nu primește mînușa ce i-se aruncă.

„Nu aveți arme. Așa e. Revoluția pe față nu vă este încă cu puțință. S’au schimbat vremurile dela Horia încooace. O să le aveți însă, și veți face-o. Ceea-ce vi se impune astăzi, e starea de revoluție într’ascuns, la adăpostul nopții, în umbra pădurilor, ca atitudine în relațiile voastre ȋilnice cu Ungurii. O! fraților, de ce uitați voi, că tot avutul aceloră, cari susțin lupta de moarte în potriua voastră, e în mîinile voastre, e însuși avutul vostru furat, jefuit, usurpat, de care puteți dispune după plac? Nu știți voi ce lesne se poate prefăce în cenușă toată bogăția unui graf, unui baron, care dela voi o ia pentru-ca spre ruina și perirea voastră să o îndrepteze? Nu puteți voi pricepe, că nu vă găsiți decât în starea de legitimă apărare, cînd ruinați de un dușman pe o cale, voi fi reîntoarceți ruina pe alta? Și nu este oare tot stare de legitimă apărare, cînd vă scăpați de un sbir al administrației, justiției și instrucției unguresci earăși prin singurile mijloace ce vă rămîn, după-ce însași „ordinea legală” este care îl pune și îl susține anume spre ticăloșirea și perirea voastră. Astăzi știți și voi cartea. Cetiți și vedeți cum se apără alte neamuri robite ca și voi. Uitați-vă la Irlandezi. Ce drame de legitimă apărare nu adăpostesc nopțile ei! Din catalogul sfinților voștri patroni mai destituiți pe unul al cărui patronagiu nu l-ați simțit nici odată, și puneți glonțul, și sfintele neputincioase împuținați-le cu una și faceți loc dinamitei. Nici cel dintăiu nici cea de-a doua, nu vă vor minți vre-o dată...

„Vor să vă învețe unguresce.

Nu vom urma mai departe.

E trist lucru, că se pot tipări asemenea lucruri și compromițetor atât pentru statul ungar, cît și pentru noi Românii în deosebi. Neasemenat mai trist și mai compromițetor e însă, cînd un organ de publicitate ca „Nemzet” afirmă, că noi am aprobat proclamațiunea, ba am contribuit chiar la ea.

În adevăr departe trebuie să fie ajunse lucrurile, cînd un diar ca „Tribuna” poate să-și permită a aproba o asemenea

proclamațiune și redactorii lui umblă nesupărați pe uliță.

Cercurilor reprezentate de „Nemzet” le-ar veni, precum se vede, la socoteală, dacă noi am fi destul de proști, ca să aprobăm asemenea elugubrațiuni juvenile, prea mult ar dori să poată acredita bănuială, că lucrăm chiar și noi în conivență cu oamenii capabili de a emite asemenea proclamațiuni. Noi însă nu le-am dat nici măcar satisfacțiunea de a tăce, pentru-ca să ne poată dice „qui tacet, consentire videtur”, ci am reprobato fără de sfială încercarea la urma urmelor ridicolă, care nu poate decât să compromită dimpreună cu actualul regim și buna reputațiune a poporului român.

Aici, în coloanele „Tribunei”, se propagă spiritul conservator și se cultivează tradițiunile dinastice ale poporului român: înțelegem, ca exagerând silințele noastre, „Nemzet” să ne prezente drept nisce reacționari, drept nisce „Pecsovic”, drept nisce slugi plecate ale camarilei, înțelegem să arunce asupra noastră bănuială, că voim să ne întoarcem înapoi la timpurile de dinainte de 1865, ba chiar și la sistemul lui Bach, se fac însă de risul cercurilor bine informate, când riscă afirmarea, că și noi aprobăm proclamațiunile revoluționare, ba chiar contribuim la emiterea lor fără-ca să ni se fi șoptit „Thut ihr das!”

Ori poate-că aceasta vor s'o insinue cei dela „Nemzet.”

Dacă așa ar fi, atunci îi încredințăm, că de giaba se trudește.

Poate să vină și una ca asta, chiar și atunci însă deosebi noi am lăsa pe alții să facă treaba aceasta.

Eată și articolul din ediția de seară a numărului dela 1 Septembrie al ziarului „Nemzet.”

„Ținuta guvernului vecin român nu odată (cestiunea Dunării, manipularea vămilor etc.) a dat ansă plângerii din partea noastră și schimbării de note diplomatice între ambele state.. S'a întâmplat și aceea că și un mesagiu de tron român a servit ca motiv de reclamare energică din partea oficiului de externe austro-ungar deoparte, ear' de altă parte pentru darea unei satisfacțiuni monarhiei noastre din partea cabinetului din București.

„După aceste incidente neplăcute au intrat nisce relațiuni suportabile între cele două state vecine, dar' exemplul rău dat de sus produce fructele sale rele în societatea și presa cuotidiană a regatului român. În presa din România se face o goană sistematică în contra ființei de stat a Ungariei și în contra națiunii maghiare; în

o parte a societății de acolo însă precum se vede, au căzut pe pământ productiv cuvintele memorabilului toast irredentist al lui Grădișteanu, deoarece-acum și „comitetul irredentist” își scoate la iveală capul în București îndreptându-și firesce privirea în prima linie spre Ungaria și spre Românii ce locuiesc aci.

„Agitarea dublă ce vine din România nu poate rămâne fără efect dincoaci de Carpați Ardealului. Îi atîta și agită pe Români, pe cari și altcum îi agitează destul o parte a presei și a inteligenței române. Dacă vre un țiar român din patriă înceată vre-odată cu agitățile și asumuțările dintre rase, pauza aceasta o suplinesc cu abundență diarele din București, în ale căror coloane, se poate dice, că formează o temă stabilă ventilarea în spirit de ură a sorții românimii „ce se extinde până în Tisza” cu toate că Românii nostri le merge cel puțin atât de bine ca celor ce locuiesc în învecinatul regat și chiar în privința culturai nu stau mai pe jos ca aceia — dacă nu cumva îi chiar întrec.

„Puțin impoartă, cu aceasta se pare că nu-și bate capul nime, nici agitatorii nici agitații. Să ni-l batem dar' noi!

„Tomul și maniera, cu care scriu diarele din România despre Ungaria sunt cu totul necunoscute și neobișnuite în presa statelor ce trăiesc în pace și în legături prietinesci ca vecini. Ceea-ce produce în contra noastră nepedepsită și necoripiată, liberă și fără teamă, presa politică din România pe fiecare țî, aceea are loc numai în vremuri de războiu. Îi și vedem influența primejdioasă, deoarece presa română din patrie, primind fără încetare nutrement otrăvicios din afară, din regatul român, devine tot mai sêlbatică, mai dușmănoasă și mai vehementă. Vedem efectul în cea mai nouă broșură română din patrie, pe care am anunțat-o de curînd, în agitățile profesorului român din Sătmăr transferat și preste tot din ținuta de mai nainte și de acum a unei părți a Românilor, p. e. față cu mișcarea culturală din Ardeal.

„Germania a lipsit-o pe Franța prin lupte sângeroase de două provincii frumoase; Franța ar ave cauză abundență de pismă și dușmănie, dar' pentru aceea să privim numai la presa franceză: scrie aceasta cîndva în contra Germaniei în un astfel de ton și spirit, precum s'au îndatinat a se pronunția despre noi în mod sistematic diarele din Muntenia? — Aceea ce cetim pe fiecare țî în diarele din București, chiar și atunci e prea mult, dacă luăm în deplină considerare deosebirea gradului de cultură dintre Paris și București. Noi nu numai că nu am luat dela România nici o provincie, ci din contră în momente

grele și critice s'a împărțit din partea monarhiei noastre de bunăvoință și sprijin prietinesc și plin de efect.

„Dar' noi dicem ca s'ă nu se prea joace cu focul, deoarece-ce se pot arde. Dela un timp se sfîrșește și cu vestita răbdare pacinică maghiară — și dacă se va întempla odată ca să se constituască și în Ungaria o corporațiune irredentistă, — aceasta nu va ave sfîrșit bun pentru domnii din Muntenia prea încreduți și exaltați.

„Dar' și până atunci — considerînd, că o parte a presei din România voiesce, ca o rasă din patriă să iee o ținută atât de dușmănoasă statului, special în părțile ardeleni, avînd în vedere, că o parte a Românilor se pare că se înstrăinează tot mai mult de buna înțelegere cu noi, și că astfel ađi mîne nu vom mai pute suporta ca influențele dinafară și agitățile să ne sporească năcasurile și greutățile: ni se pare, că nu e departe timpul cînd din partea competentă vor fi trase la răspundere cercurile normative de pe malul Dimboviței pentru agitația neînteruptă și perfidă, care se continuă de acolo în contra Ungariei. Din această cauză va fi bine ca Brătianu acum, cînd încearcă terminarea războiului vamal cu Franța, să-și iee totodată osteneala de a modera lupta pornită de presa din România și de irredentisti, care — așa se poate — altminterile poate deveni fatală pentru România.”

Cronică.

Din Hunedoara ni se scrie: Spre a ilustra nervozitatea simptomatică de care sînt stăpîniți puternicii țîlii, m'ă vîd silit a ve descrie unul dintre multele excese, pe cari le comit sub titlul de patriotism acei cetățeni sburdalnici, cari favorisați de împregiurările actuale, se cred a sta cu totul afară de barierele legii.

În una din zilele trecute me aflam dimpreună cu preotul Z. M. în ospetaria de aici a lui Anton Janner la o masă separată, în apropierea noastră la altă masă își petreceau mai mulți Unguri, avînd în pertractare conduita și patriotismul Românilor și a Sasilor din întreaga lume, cînd deodată înverșunându-se ca o viperă veninoasă unul cu o vehemență condamnabilă exclamă următoarele: „A mennyi szász és oláh van a világon, mind tolvaj, gazember és akasztófára való”. În urma acestora colegii sei îl făcură atent se înceteze cu insultele, deoarece-ce sînt de față și Români, ear' eu cu preotul Z. M. scandalisați și scărbiți până în suflet de purtarea acestor oameni ne-am dus cătră casă, ducînd cu noi trista experiență despre acea, că cine sînt cei-ce agitează și seamănă discordia între cetățenii pacinici ai patriei comune.”

Manifestul comitetului „irredentei române” a fost afișat la Caransebeș pe pereții caselor în noaptea din 31 August spre 1 Septembrie. Procurorul de stat a raportat la locurile mai înalte.

Foița „Tribunei.”

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

Câte-va zile înainte de sf. Caterina cătră seară se aduna la birt tinerimea, fete și flăcăi. Casa întreață din afară și din lăuntru strălucea; în jurul uși cununi de verdeață, după fie-care iconiță din casă o cracă verde, perdeluțe la ferestri ca zăpada și tavanul alb ca varul. O masă lungă de teiu, acoperită cu pânză albă, și pe ea plin de rozmarin, de panglici albe și roșii, în giurul ei însă druști, ca și cînd ar sădi trandafiri și garoafe. S'au adunat spre împletirea cununilor pentru Kristla, mireasa cea tină, care ședea sus la masă într'un colț între ele, cea mai frumoasă dintre toate. Era scutită de toate datoriile de casă, era dată sub epitropia pețitorului și a cuscrei, care sluje de oșoare le împlineau pe una călăuzul peregrinilor Martineț, ear' pe a doua bunică. Nu pute să i-o refuze Kristlei, deși se ferea de asemenea publicități. Dna morăreasă ținea loc birtășicei celei bătrâne, bolnavă de picioare, ear nevasta lui Kudrua și

Țila o ajutau. Bunica ședea între druști, și cu toate că n'avea nimica de legat nici de împletit, totuși ajutorul și sfatul ei era neîncetat de trebuință. Mireasa lega o panglică pe o frumoasă cracă de rozmarin pentru vornicel și pentru pețitor, drușva mai tină avea să se îngrijească de împletirea cununiței pentru mireasă, cea mai mare pentru mirele, druștile celelalte fie-care flăcăului ei. Din rozmarinul ce mai rămănea era să se lege crăci cu noduri pentru oaspeți, ba și cailor, ce aveau să tragă căruța cu mireasa, se pregătea rozmarinul și panglici spre împodobirea capetelor și a hamurilor.

Ochiul miresei strălucea de dragoste și de bucurie, decâte-ori sbura spre mirele cel mîndru, care se plimba împregiur cu ceilalți flăcăi, din care fiecare avea mai mare libertate să și vorbească cu drăguța, decât el cu mireasa, la care numai din cînd în cînd se uita cu drag. Pe mireasa o slujea vornicelul, și mirele trebuia să-și vadă de drușca mai mare. Tuturora le era iertat să fie veseli, să se sbeguiască, să cînte, să șaguiască, ceea-ce înainte de toate se cerea dela pețitorul, numai miresei și mirelui nu le era iertat ca bucuria lor s'o arate prea mult. Kristla vorbea puțin și ședea cu ochii plecați la measa presărată cu rozmarinul verde. Cînd însă druștile mai tinere și mai mari începură să împletească cununile de nuntă și toți prinseră a cînta:

„Unde porunbiți ai sburat,
of, ai sburat,
că pene albe ți-ai muiat,
of, ți-ai muiat”

atunci își acoperi fața cu șurțușorul cel alb și se puse pe plîns.

Mirele mai cu nelinise se uită la ea, dicîndu-i pețitorului: „De ce plînge ea așa?”

„Scii mirele, dta,” îi răspunse acesta vesel, „bucuria și jelea într'un pat se culcă, de aceea una deșteaptă pe cealaltă. Lasă numai: ađi plînsul, mîne bucuria.”

După cîntecul acesta de introducere urmau unul după altul, cele de rîs și cele serioase; s'a cîntat lauda tineretelor, a frumuseții si a dragostei, lauda stării libere de fete; în sfîrșit însă flăcăii și fetele tot începură să cînte, cît de frumoasă este căsătoria, cînd doi se iubesc ca două turturele, cînd trăiesc în unire ca grăunțele într'un spiculeț. Dar' în laudele lor se amesteca totdeauna glasul hulitor al pețitorului.

Cînd începură despre unire în căsătorie, își ceru chiar un solo pentru sine însuși, ci-că el are să le cînte una nouă de tot. „Dela mine însumi scoasă la lumină, tipărită la întunerec”, — adause el.

„Cucuriguți dar'!” — strigară băieții. „Vom ađi, ce scii?”

În Vatican se ridică un monument mare în amintirea primului conciliu ecumenic din Vatican. Monumentul va fi încoronat cu o statuă mare a sf. apostol Petru.

Serbia își înarmează armata. Terminându-se înarmarea infanteriei, s'a început deja înarmarea cavaleriei.

Germania a trimis pe ministrul de comerț Dr. Lucius în Orient pentru studiarea stărilor agronomice. Dr. Lucius a fost — precum se știe — și la Budapesta, unde de sigur va fi studiat și lipsurile noastre. Ministrul Germaniei face această călătorie în interesul comerțului Germaniei; el voiesce să studieze trebuințele țerilor de pe Peninsula-Balcanică, pentru-ca să se orienteze cu privire la articolii de industrie germană, ce ar fi de a se exporta în respectivele țeri. Ni-e teamă că Germania are să facă ilusorie cucerirea economică a Orientului decătră monarhia noastră. Oamenii serioși lucră, nu fac larmă.

De present ministrul Lucius petrece în Belgrad, unde e întîmpinat cu o deosebită distincțiune.

Arestări la Odesa. Pe timpul întrevederii dela Kremsier poliția din Odesa a arestat un număr mare de studenți și fete. Cu ocaziunea perchișiunii domiciliilor celor arestați se dice, că s'a aflat o mulțime de scrisori, din care reese că s'a plănuit un nou atentat la viața Țarului. Arestările s'au făcut noaptea. Orașul întreg a fost cuprins de o panică mare. O parte mare dintre cei arestați, studenți și fete, sînt încă deținuți.

Afaceri bisericesci.

Consistorul metropolitan al bisericii române greco-orientale, întrunindu-se Marți la 20 August st. v. a. c. în sesiune ordinară, a ținut neînterupt până astăzi ședințe plenare.

Deși ședințele acestei corporațiuni ca autoritate supremă administrativă și for apelor judecătorești în cauze bisericesci, școlare și funcționale nu sînt publice ca cele ale altor corporațiuni, bună-oară cum sînt ședințele congreselor naționale-bisericesci și cele ale sinoadelor diecesane, după statutul organic sînt și ele publice și le dăm cetitorilor nostri unele sciri îmbucurătoare în ceea-ce privește activitatea ce a dezvoltat acest consistor metropolitan în ședințele plenare.

Cea mai interesantă și mai importantă cestiune, care preocupase încă în anul trecut pe credincioșii bisericii române greco-orientale și pentru care mereu se și făceau reclamári este „convocarea congresului” național-bisericesc, care în sensul statutului organic era să se întrunească încă în anul trecut 1/13 Octombrie, dar' neputîndu-se atunci, fiindcă îl interdisese guvernul țerii din respecte temerare-politice! și-l aminase pe 11/23 Noiembrie 1884, adevă la terminul ce-l satorise consistorul metropolitan atunci.

Anunțasem mai deunăzi, că Înaltpreașfinția Sa părintele metropolit Miron Romanul ar fi prevenit făcînd deja prealabila notificare prescrisă despre intenționata convocare a congresului pe terminul normal de 1/13 Octombrie a. c. ceea-ce mai apoi — reflectați fiind

Pețitorul punîndu-se în mijlocul odăii începî cu glas hulitor, care la nuntă îi era așa de firesc ca la pelerinagiul cel serios:

„Of, ce îngerească bucurie,
Dacă în căsătorie este unire!
Dacă Țic: fierbe mazere,
Fierbe crupa;
Dacă vorbesc de carne,
Fierbe din făină.
Of, ce îngerească bucurie,
Dacă n' căsătorie este unire!”

„Nu dăm pentru cîntec cu cîntăreț cu tot nici o para frîntă!” — strigară fetele și îndată începură să cînte înseși, ca să le strice plăcerea băieților, care doreau să ađă urmarea. Într'o cîntare și o șaguire neîncetată s'au legat buchetele, s'au împletit cununile; fetele se sculară dela masă, se apucară de mîni și învîrtindu-se, cîntau:

„S'au și isprăvit,
S'au și gătat toate,
Colacii sînt prăjiți,
Cununile-s împletite.”

Cînd eată că năvăli în ușă dna maică aducînd cu celelalte slujnici brațele pline de mîncări. Dl taică și vornicelul aduceau beutura. Șeđură earăși la masă, care în loc de rozmarin a fost acoperită cu ferturi și cu prăjituri. Flăcăi

că ar fi precipitată — am rectificat scirea că notificarea 'se va comunica mai întâi con-sistorului metropolitan.

Ni se împărtășește cu toată pozitivitatea că întocmai așa s'ar fi și urmat, cumcă adevărat metropolitul ar fi prezentat consistorului, s'au mai bine a cetit în prima ședință plenară hârtia adresată către ministrul cultelor și al instrucțiunii publice Trefort, prin care se face Maiestății Sale prealabila notificare: că intenționează acum ca la cel mai potrivit timp se convoace congre-sul național-bisericesc pe 1/13 Octomvrie a. c. fiind toate pregătirile susceptibile încă în anul trecut deja gata, și precum ni se asigură — hârtia aceasta s'a și expedat în aceeași zi.

Dintre celelalte mai ponderoase cestiuni discutate și decise în plenul consistorului metro-politan se amintesc ca una foarte semnificativă: „Raportul general al secretariatului metropolitan“ despre starea cancelariei și a arhivei metropolitane, cu începerea dela ultimul congres național-bisericesc, va se dăcă din 1/13 Octomvrie 1881 până inclusiv 20 August/1 Sep-temvrie a. c. ziua întrunirii consistorului metro-politan.

Raportul acesta se dăcă că conține cea mai fidelă iconă a tristei situațiuni, în care se află de un lung șir de ani zăpăcit întregul organism al metropoliei, arătând în cea mai au-tentică și genuină expunere sutele de acte referitoare la cauze vitale, cum sunt mai cu seamă procesele matrimoniale ale părților căsătorite dar învrăjbite și cele dis-ciplinare contra preoților și învățăto-rilor căduți în păcate; acte întrute drept apelațiuni dela consistoarele diecesane ca fo-riuri inferioare judecătorești, de pe la anii 1879—1880, decise în curgerea anilor 1881—1884, însă neexpedate, sau pornite din cancelaria metropolitană abia acum în lunile trecute ale lui Iunie și Iulie, cu întervenirea și înțelegerea așa dăcând silitoare a dlui Vincențiu Babeș, ca exmisul solicitator conmembru al așa numitei comisiuni controlătoare alese încă în anul trecut din sinul cosistorului metropolitan.

Încât privește situațiunea afacerilor și lu-crărilor metropolitane, ni-o depinge cu cele mai vii colori unul dintre cei mai activi, mai bine-înțelegători factori ai bisericii române greco-orientale, anume dl Vincențiu Babeș, care cu o zi mai înainte de a sosi în Sibiu emanase către fiesce-care conmembru al consistorului metropolitan o „Promemorie“.

O comisiune de trei, exmisă din prima șe-dință plenară de Marți sub presidiul Preasfinției Sale Părintelui episcop diecesan al Caransebe-șului Ioan Popasu, cercetând cu deamăritul actele din arhiva metropolitană, a constatat și s'a convins pe deplin, că toate cele cuprinse în „Pro-memoria“ dlui V. Babeș, precum și cele ară-tate în „Raportul secretarial“ sunt ade-vărate și exacte, — „fapte vii“ făgăduite în cunoscutele enunțaiuni ale Înalt Preasfinției Sale actualului arhiepiscop și metropolit dela anul Domnului 1874.

ședeau alătura cu druștile, mirele între drușca mai mare și cuscra, mireasa între vornicel și drușca mai tină, care înșasi îi tăia mâncarea și 'i-o puna înainte, cum făcea drușca mai mare mirelui. Peștorul tot sălta împregiurul mesei, se lăsa hrănit de drusci, se lăsa și ocărit de ele; dar' ele trebuiau să-l ierte de ori-ce șagă, chiar de ar fi fost ceva groasă. La urmă, după-ce toate farfuriile s'au strins de pe measă, peștorul aduse la masă trei blide, ca un plocon, oferit miresei dela el. În cel dintăiu era grâu, pe care îl oferia, să fie „cu belșug“; într'al doilea era nițică cenușă amestecată cu pur, ce trebuia să aleagă mireasa ca să învețe „răbdarea“, și al treilea era blidul „cel tainic“, de tot acoperit. Mireasa, ce e drept, nu trebuia să fie curioasă, trebuia să primească blidul și să nu se uite în lăuntru. Dar' care ar fi răbdat? Nici Kristlei nu-i dete pace. Încet, încetșor, când nimenea nu-i băga de seamă, ridică un colțuleț din pânza albă, cu care blidul era acoperit, și... sfrrr! — vrabia ascunsă acolo sbură către tavan.

„Uită-te, dragă mireasă,“ — dăse bunica, pleoscându-o la umăr, „așa este cu curiositatea aia: omul mai bine ar muri, decât să nu cerce-teze cele ce sunt ascunse înaintea lui; și când se uită sub pânzătură — tot n'a prins nimica.“

(Va urma.)

Cestiunea proselitismului polonez.

(Urmare.)

„Sunt și alte idei salutare, pentru care după cum alocurea, așa și aici în țeară se in-spiră oamenii. Așa bună oară pentru ideea de naționalitate. Însă dacă e vorba de conservarea și întărirea bisericii noastre ortodoxe, care este și un focal de cultură națională, inspirațiunea pentru ortodoxie trebuie să fie mai vie și mai puternică, decât înșasi însuflețirea pentru ideea de naționalitate. Afirmând aceasta să nu se deducă oare cum disconsiderarea, ci numai cât iubirea aspirațiunilor pentru cultura națională a elementelor noastre genetice sunt scutul și parola ortodoxiei. După experiențele din trecut și combinațiunile viitorului, se poate afirma și aceasta, că fracțiunile naționale — română și slavă — pe cari provedința d-șească le-a îngemenat de veacuri pe pământul Bucovinei sub steagul ortodoxiei în „semnul acesta“, ca oare când îm-păratul Constantin, nu numai că vor rezista în-cercărilor aleane, ci de lumina și căldura acestui soare al mântuiri întru Christos se vor des-volta și prospera împreună și în cultura reli-gioasă-morală și în cea națională. Apunând însă soarele ortodoxiei din orisonul Bucovinei, — de care eventualitate să ne ferească D-șeu, — va apune împreună și una și alta naționalitate, eară din dărimături va proveni un monstru confesio-nal și național, al căruia ființă și nume nu se poate prevedea.

„Al doilea postulat de asemenea principal pentru o activitate pastorală salutară bisericii noastre ortodoxe este amoearea și bunăvoința păstorilor de suflete către poporeni lor, înțe-legem dragostea evanghelică, care este asemenea unui pom încărcat cu roduri de fapte bune, din cari se îndulcesc poporeni, asemenea unui isvor, din care se adapă și se recoresc sufletele cele arse de focul scârbelor; înțelegem acea dragoste, despre care dăcă apostolul că, „îndelung răbdă“, se îndură, nu primesce, nu se trupește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu în-tărită, nu cugetă răul, nu se bucură de nedrep-tate, ci se bucură de adevăr, și toate le suferă, toate le crede, toate le răbdă, la toate are nă-dejde, o dragoste, care nici când nu cade“.

(Cor. 13. 4).

„Sunt și alte daruri și însușiri, cu care fiind înzestrat păstorul de suflete, conservă și sporesce interesele bisericesci. Așa bună oară vistierul de științe teologice, darul cuvântării și al cântării, demnitatea la săvârșirea cultului d-șeesc în biserică și a funcțiunilor pastorale ș. a. Toate acestea au putere deplină și influență binefăcătoare asupra poporenilor, dacă acestia vâd și cunosc după faptele păstorilor, că purced și sunt direse de dragoste și bunăvoință. Ce va se dăcă proverbul: *verba movent, exempla trahunt*, se adevărește mai cu seamă în direcțoria păs-toriei de suflete.

„Dacă păstorul de suflete este întru adevăr părinte, după cum îl numesc poporeni cu evlavie fiască, povățuindu-i cu înțelepciune și fără in-teres personal, în afaceri deobște și particulare, îmbărbătând cu blândețe pe cei nepăsători de casă și de copii, îndreptând pe cei rătăciți, aju-torând pe cei scăpătați, ocrotind vedușele și sâr-manii, mângăind pe cei întristați, împăcând pe cei îndușmăniți, în scurt îngrijindu-se pentru bi-nele și fericirea poporenilor, după cum se îngri-jesce fiecare tată bun pentru creșterea, luminarea, întărirea și fericirea fiilor sei de nascere; atunci vină propaganda confesională ori din care parte și încere-se a-i ademeni dela ortodoxie cu ori-ce promisiuni, nu vor fi în stare a înstrăina turma de păstorul, despre care se știe că nu speculează numai decât după lână și lapte, ci se îngrijesce mai cu seamă de pășune bună și apă limpede, de scuteală în timp de furtună și de apărarea oițelor cuvântătoare de lupi răpitori. Și aceste nu sunt numai cât idei frumoase, ci fapte vedite și cunoscute, însuși aici în țeară, pentru-că unde au fost și sunt păstorii de suflete după cum 'i-am descris, pescarii confesionali nici nu se apropie, și cei-ce totuși 'și-ar cerca norocul, ar fugi cu mrejele sferticate.

„Un postulat ulterior în cauza ortodoxiei, de care ne ocupăm, este studiarea serioasă a des-voltării istorice și a situațiunii prezente a bisericii ortodoxe în deobște și a eparchiei noastre buco-vinene în deosebi, care studiu înlesnește de jude-carea și întipinarea evenimentelor pe terenul bisericesc.

„Fără îndoială obiectul principal de studiu și de activitate al păstorului de suflete este co-munitatea sa parochială în privința socială, reli-gionară, culturală și economică. Însă orisonul de studiu al păstorului de suflete să nu se mărginească între hotarele comunității sale paro-chiale, ci să caute a-și câștiga cunoștințe despre starea lucrurilor de prin toate comunitățile biseri-cesci din țeară și despre pozițiunea și referințele pu-blice ale eparchiei preste tot. Și orisonul eparchiei noastre este prea îngust pentru orientare în afa-ceri bisericesci mai generale, ci e de recerita ne-aperată de a fi în evidență exactă despre cursul afacerilor bisericesci în toate provinciile metro-politane ale bisericii noastre ortodoxe din monarchia. Încă și între aceste margini nu se poate odichni spiritul cercetător al preotului, ci studiul să se extindă preste toate eparchiile bisericii ortodoxe de pretutindene și preste terenurile bisericilor de alte confesiuni creștine și ale religiunilor străine.

„Alt mijloc sunt foile periodice publice (gazetele) bisericesci, științifice literare și cele politice. Fiind biserica un factor prea însem-nat în societatea omenească, se ocupă și foile publice seculare cu afacerile bisericesci, și după-cum fie cine voină a fi în curat cu cele ce se petrec în lume este avisat la cetirea de foi periodice, așa și organele clericale, voină a fi orientate despre cele ce se întâmplă, fie în favoarea sau și în contra bisericii, au lipsă de cetire de jurnale periodice. Pricepem greutățile procurării de foi periodice, pricepem însă încă mai chiar și simțim adănc necesitatea lor pentru preoțime. Două, trei foi periodice corespun-de-toare poate și ar trebui să aibă fiecare păstor de suflete, ear' dorind să cetească și mai multe, se poate scoposi și aceasta, dacă patru, cinci vecini vor forma un fel de casino ambulant prin comunicarea de foi și broșure folositoare.

„Un mijloc deosebit de informare despre starea lucrurilor interconfesionale sunt în eparchia noastră conferințe pastorale anuale de prin trac-turile protopresbiterale. Acestea, după-cum este cunoscut, sunt introduse pe urma mișcărilor și catastrofei confesionale din enoria Boianului prin agitațiunile unui preot polon din Sadagora. Folo-sul acestor conferințe, care în mai multe privințe dăduseră și până acum spor, ar fi încă mai mare, dacă ele nu s'ar privi de o măsură disci-plinară, menită pentru formalitățile prescrise prin statutul respectiv, ci mai mult ca instituțiune, care îndreptățește pe păstorii de suflete, de a se întruni și a se consulta despre afacerile păs-toriei de suflete. Mai cu seamă comunicându-se și discutându-se întâmplările interconfesionale și observările în dezvoltarea afacerilor bisericesci, conferințele pastorale ar deveni turnuri de apă-rare și de întărire a sinodului ortodoxiei în epar-chia Bucovinei.

„Un postulat de asemenea neapărat este lămurirea poporului nostru despre abaterile dog-matice, canonice și liturgice ale bisericii rom-cat. dela învățătura evanghelică și aședămintele apostolice și sinodale ale bisericii ortodoxe ecu-menice. Mai înainte își dau păstorii de suflete deosebita silință, de a pune în vederea popore-nilor lor punctele cardinale de diferență între bise-rica orientală și cele occidentale, pentru aceea poporul nostru avea cunoștință chiar despre acele puncte.

„Postulat important în folosul ortodoxiei este și studiarea principiilor egalității de drept confesional, a legilor interconfesionale și a pres-criptelor în casuri de căsătorii între creștinii de confesiuni diverse, precum și lămurirea exactă a poporului nostru despre aceste legi de stat, prin cari pozițiunea privilegiată de mai înainte a creș-tinilor și preoților de confesiunea rom. și gr-cat. este desființată. Cel mai de folos pentru biserică și pentru familii este fără îndoială evitarea de căsătorii a creștinilor noștri cu persoane de alte confesiuni. Ear' dacă nu se pot împedeca, atunci păstorului de suflete ortodox să-i fie aminte că turma sa cuvântătoare să nu peară o melușeală sau un mielusel prin apucăturile nelegale ale preoților de neam străin.

„Este o clasă de oameni în țeară, a căror politică tinde de a plânta și a cultiva discordia între cele două elemente naționale ale fiilor bi-sericii noastre ortodoxe, întăritând și ațitând pre unii în contra celorlalți. Politica acelor oameni, cari știu ce va se dăcă proverbul „*divide et vinces*“ precum și cuvintele evanghelice „împărțita împă-rechiată întru sine nu se scoposește în fond, de a paralisa nu numai devoltarea culturală a po-

porului nostru după proprietățile și recerințele subgenetice, ci și consolidarea ortodoxiei și spo-rirea intereselor noastre bisericesci. Cu părere de rău am observat mai înainte, că și unii dintre fii bisericii noastre, dându-se amăgiți și încurcați în rețele unei astfel de politici, lipsită cu totul de moralitate, se făcure organele ei oarbe. Am compătimit pe unii ca aceștia fii retăciți dăcând: „Eartă-le Doamne, că nu știu ce fac.“ Compăti-mim din inimă și pre cei ce se vor mai fi aflând încă și astăzi în rețele acelei politice, dictată de invidiă și răutate. Eară confrăților și fiilor bise-ricii noastre ortodoxe fără deosebire de limbă, aducându-le aminte de cuvintele Domnului: „Fiți înțelepți ca șerpii și simpli (drepti și fără de răutate) ca porumbii“, îi invităm, de a cugeta necontentit și pătrunde afund înțelesul acestor cuvinte evanghelice sfinte, fiind principiul unei politice sănătoase a bisericii creștine în veacu-rile trecute, este un postulat nedisputabil, dictat mai cu seamă de împregiurările și referințele ac-tuale ale bisericii noastre ortodoxe.

„Conținem de astădată cu vorba aice, cre-dând, că cele desfășurate sau numai indegetate sunt de ajuns spre orientare, recugetare și în-grijire de conservarea ortodoxiei și sporirea in-tereselor vitale ale sfintei noastre biserice.

„Cu noi este și se fie D-șeu, și se înțeleagă neamurile, că cu noi este Dumnezeu“. Cernăuți în 12/24 Iulie 1885. Silvestru, arhiepiscopul și metropolitul Bucovinei și Dalmației.

(Va urma.)

Convocare.

În înțelesul §-lui 18 din statute se con-voacă prin aceasta adunarea generală anuală a „Reuniunii femeilor române din Abrud“, Abrud-sat și giur pe Duminecă în 8/20 Septemvrie după ameați la 3 oare în localitatea subscrisei presidente, — la care sunt invitați cu toată onoarea a se presenta onorabilele membre și membri ai reuniunii, pre cum și alți doritori de înaintarea poporului român în cultură și în-vățătură.

Abrud, 2 Septemvrie n. 1885.

Ana Gall,
presidentă.

Alexandru Ciura,
secretar.

Posta ultimă.

Leopol, 3 Septemvrie n. Toate dă-rele polone sunt foarte mulțumite cu asigu-rarea dată de foile oficiale conform căreia la Kremsier nu s'ar fi vorbit nimic privitor la politica internă.

În Galiția s'au constituit până acum douăspredece comitete de ajutorare cu scopul de a le da Polonilor expulsați din Prusia ajutoare în bani și de a-i aplica în funcțiuni acî în țeară.

Marsilia, 23 Septemvrie n. Ieri au fost acî 20 de casuri de moarte de choleră.

Londra, 3 Septemvrie n. „Times“ scrie că ministrul de externe englez a primit oficial scire, că guvernul Germaniei e inclinat a supune diferențele cu Spania, privitoare la insulele Caroline, spre de-cidere unei puteri amice.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI.“

Seghedin, 4 Septemvrie n. La meșul nopții a erupt în depositul rafineriei de spirt de aici un foc care a produs explo-siunea căzanului ce conținea 130 hecto-litre de spirt. Cu multă osteneală a succes a împedeca prin rezervoarele mari subte-rane pericolul exploziunii. După o lucrare de trei oare focul a fost localizat. Depo-situl a fost aproape total nimicit. Originea incendiului nu e cunoscută.

Agram, 4 Septemvrie n. Deputa-țiunea regnicolară croată a discutat asupra elaboratului lui Zsivkovics. Cele mai multe pasaje ale aceluia au fost respinse cu o majoritate precumpenitoare. S'au statorit postulate privitoare la interese ma-teriale, la usul limbii croate și pe basa acestor postulate s'a elaborat nunțiu, ce e a se adresa deputațiunii ungare.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 3 Septembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —, până —.	
74—79 Kilo fl. —, până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. —, până —, 74—79 Kilo fl. 7.35 până 7.70, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —, până —, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.60, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —, până —, 74—79 Kilo fl. 7.35 până 7.70, (de Bačka) 72—74 Kilo fl. —, până —, 74—79 Kilo fl. —, până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —, până —, 74—79 Kilo fl. 6.90 până 7.40.	
Sécara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.— până 6.20.	
Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.	
Ovės (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.— până 6.20.	
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.50 până 5.60; de alt soi fl. 5.50 până 5.55.	
Rapița fl. 9.7/8 până 11.—; de Banat fl. 11.7/8 până 11.2/8.	
Mălaiu (ungurec): fl. 5.80 până 6.25.	

Cursul pieței din Sibiu.

din 4 Septembrie st. n. 1885.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.80	vënd. 8.85
Lire turcesci	11.10	11.15
Imperiali	10.10	10.15
Ruble rusești	1.22	1.23

Bursa de Budapesta

din 3 Septembrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.20
" " hârtie " 5%	92.40
Împrumutul căilor ferate ung.	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.25
Bonuri rurale ung.	102.50
" " cu cl. de sortare	101.75
" " bănațene-timișene	102.—
" " cu cl. de sortare	101.25
" " transilvane	101.50
" " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.—
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	123.25
Renta de hârtie austriacă	82.85
" " argint austriacă	83.40
" " aur austriacă	109.—
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	288.25
" " " " austr.	288.40
Argintul	—
Serisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătești	5.89
Napoleon-d'ori	9.87
Mărci 100 imp. germane	61.—
Londra 10 Livres sterline	124.45

Bursa de Viena

din 3 Septembrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	99.25
" " hârtie " 5%	92.45
Împrumutul căilor ferate ung.	148.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	109.25
Bonuri rurale ung.	102.75
" " cu cl. de sortare	101.75
" " bănațene-timișene	102.—
" " cu cl. de sortare	101.50
" " transilvane	101.50
" " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	97.75
Împrumut cu premiu ung.	118.80
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	123.30
Rentă de hârtie austriacă	83.—
" " argint austriacă	83.45
Rentă de aur austriacă	109.20
Losuri austr. din 1860	139.25
Acțiunile băncii austro-ungare	868.—
" " " " austr.	288.25
" " de credit ung.	287.60
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.88
Napoleon-d'ori	9.88
Mărci 100 imp. germane	61.10
Londra 10 Livres sterline	124.54

Bursa de București.

Cota oficială dela 3 Septembrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump. 43 1/2.	vënd. 93.—
Rur. conv. (6%)	—	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	276.—	—
Banca națională a României	1230.—	—
Împr. oraș. București	30.—	31.—
Credit mob. rom.	—	—
Act. de asig. Naționala	226 1/2.	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	—	89.1/4
Societ. const.	171 1/2.	230.—
Schimb 4 luni	—	34.—
Aur	—	10.80

Sz. 1567—1885. tko. 181 [1—1]

Arverési hirdetményi, kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy az Alsó-Visti görög-keleti egyház végrehajtónak, Carje Stantsu végrehajtást szenvedő elleni 28 frt. 78 kr. tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbíróság, területén levő Alsó-Vist községben fekvő az Alsó Visti 130 tjkoben A. t.

265.266	hr. sz. ingatlan 182 frt kikiált. árban	6283.	kr. sz. ingatlan 16 frt kikiáltási árban
620.	" " " 11 " " "	6344.	" " " 21 " " "
730.	" " " 5 " " "	6364.	" " " 24 " " "
1065/2.	" " " 2 " " "	6373.	" " " 22 " " "
1068.	" " " 5 " " "	6505.	" " " 20 " " "
1104/1.	" " " 18 " " "	6518.	" " " 4 " " "
1125.2990	" " " 16 " " "	6596.	" " " 24 " " "
1634.	" " " 7 " " "	6616/1.	" " " 5 " " "
1727.	" " " 28 " " "	6642/2.	" " " 5 " " "
1743.	" " " 2 " " "	6679.	" " " 16 " " "
2225.	" " " 5 " " "	6726.	" " " 4 " " "
2396.	" " " 14 " " "	6801.	" " " 5 " " "
2397.	" " " 3 " " "	7143.	" " " 10 " " "
3200.	" " " 2 " " "	7298.	" " " 4 " " "
3278.	" " " 2 " " "	7383/1.	" " " 11 " " "
3452.	" " " 3 " " "	7441.	" " " 5 " " "
3495/1.	" " " 24 " " "	7512.	" " " 2 " " "
3505.	" " " 17 " " "	7515.	" " " 27 " " "
3610/1.	" " " 5 " " "	7525.	" " " 5 " " "
3662/1.	" " " 7 " " "	7543.	" " " 27 " " "
3748/1.	" " " 9 " " "	7765.	" " " 10 " " "
3753.	" " " 6 " " "	7772.	" " " 27 " " "
3892/1.	" " " 5 " " "	7808.	" " " 4 " " "
3902.	" " " 42 " " "	7847.8252	" " " 11 " " "
3908.	" " " 17 " " "		
3927.	" " " 12 " " "		
3987.	" " " 2 " " "		
3990/1.	" " " 6 " " "		
4151.	" " " 26 " " "		
193.5223.	" " " 6 " " "		
5237/1.	" " " 3 " " "		
5251.	" " " 3 " " "		
5262.	" " " 4 " " "		
5288.	" " " 5 " " "		
7906/1.	kr. sz. ingatlan 20 frt kikiáltási árban		
5440.	" " " 5 " " "		
5551/2.	" " " 3 " " "		
5900/180.	" " " 6 " " "		
5900/413.	" " " 13 " " "		
5900/398.	" " " 2 " " "		
5987/1.	" " " 11 " " "		
6000/1.	" " " 12 " " "		
6154/2.	" " " 1 " " "		
6186/1.	" " " 10 " " "		
6205/8.	" " " 10 " " "		

ingatlanra ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885 évi Október hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor, Alsó Vist község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi November hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8.§-ában kijelölt ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságtól.
Fogaras, 1885 April 24-én.

Tibáld m. p.,
kir. jbró.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat						
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	12.39	11.09	3.56	5.20	Copșa mică	—	—	3.02	1.11	
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	1.10	11.56	4.27	5.57	Șeica mare	—	—	3.30	1.32	
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	—	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01	
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	—	10.44	2.27	Arad	{	7.53	3.37	5.55	Șibot	—	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24
Oradea-mare	{	5.33	6.46	—	1.28	{	6.22	10.51	2.55	—	{	4.—	6.05	Orăștia	—	1.19	5.41	—	Sibiiu	—	—	10.25	11.47	
Várad-Velence	—	—	9.37	1.52	Feldioara	{	7.01	11.18	3.38	—	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	—	1.48	6.08	—	Ocna	—	—	10.46	12.05	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.45	2.—	Apatia	{	7.33	11.36	4.17	—	Glogovaț	—	4.38	Deva	—	2.35	6.39	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29	
Mező-Telegd	—	—	9.59	2.11	Agostonfalva	{	8.01	11.51	4.47	—	Györök	—	4.51	Branicica	—	3.04	7.04	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50	
Rév	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	{	8.45	12.23	5.42	—	Radna-Lipova	—	5.10	Ilia	—	3.36	7.29	—	Copșa mică	—	—	11.52	1.07	
Bratca	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	{	10.10	1.19	7.37	—	Conop	—	5.38	Gurasada	—	3.50	7.41	—						
Bucia	—	—	12.10	3.41	Sighișoara	{	10.39	1.37	8.21	—	Bérvava	—	5.57	Zam	—	4.25	8.12	—						
Ciucia	—	—	12.43	4.01	Elisabetopol	{	11.19	2.05	9.05	—	Soborșin	—	6.42	Soborșin	—	5.09	8.49	—						
Huiedin	—	8.31	1.31	4.26	Medias	{	11.54	2.25	9.43	—	Zam	—	7.14	Bérvava	—	5.56	9.29	—						
Stana	—	9.01	2.56	5.08	Copșa mică	{	12.12	2.36	10.02	—	Gurasada	—	7.43	Conop	—	6.18	9.49	—						
Aghiriș	—	—	3.29	5.27	Micăsasa	{	12.37	2.41	6.—	—	Ilia	—	8.01	Radna-Lipova	—	6.57	10.23	6.14						
Ghirbău	—	—	4.—	5.50	Blaj	{	12.56	—	6.20	—	Branicica	—	8.21	Pauliș	—	7.12	10.37	6.30						
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Crăciunel	{	1.30	3.13	6.59	—	Deva	—	8.47	Györök	—	7.27	10.52	6.47						
Cluj	{	—	10.01	5.05	Teiuș	{	1.45	—	7.15	—	Simeria (Piski)	—	9.40	Glogovaț	—	7.56	11.18	7.17						
Apahida	{	12.05	10.16	—	Aiud	{	2.34	3.45	7.43	—	Orăștia	—	10.10	Arad	{	8.10	11.32	7.32						
Ghirăș	{	12.31	—	—	Vințul de sus	{	2.55	4.01	8.—	—	Șibot	—	10.34	Szolnok	{	9.—	12.20	8.10						
Cucerdea	{	2.16	11.25	—	Uioara	{	3.17	—	8.29	—	Vințul de jos	—	11.04	Budapesta	{	2.39	4.53	12.—						
Uioara	{	3.32	11.45	—	Cucerdea	{	3.24	—	8.55	—	Alba-Iulia	2.56	6.59	Viena	{	7.10	8.16	2.10						
Vințul de sus	{	3.41	—	—	Ghirăș	{	3.36	4.29	9.04	—	Teiuș	3.30	7.33	—	—	—	6.05	8.—						
Aiud	{	3.50	—	—	Apahida	{	4.11	4.50	9.32	—														
Teiuș	{	3.50	—	—	Cluj	{	5.36	—	10.32	—														
Crăciunel	{	4.25	12.08	—	Nedeșdu	{	5.56	5.58	12.32	—														
Blaj	{	5.10	12.29	—	Ghirbău	{	6.08	6.08	12.59	8.—														
Micăsasa	{	5.44	—	—	Aghiriș	{	6.29	—	—	8.34														
Copșa mică	{	6.02	12.57	—	Stana	{	6.45	—	—	8.59														
Medias	{	6.40	—	—	Huiedin	{	7.—	—	—	9.56														
Elisabetopol	{	—	1.32	5.40	Ciucia	{	7.26	—	—	10.16														
Sighișoara	{	—	1.45	6.01	Bucia	{	7.48	7.14	—	11.04														
Hașfalău	{	—	2.06	6.40	Bratca	{	8.28	7.43	—	12.17														
Homorod	{	—	2.38	7.35	Rév	{	8.47	—	—	12.47														
Agostonfalva	{	—	2.50	8.01	Mező-Telegd	{	9.06	—	—	1.21														
Apatia	{	—	3.48	10.05	Fugyi-Vásárhely	{	9.26	8.22	—	2.05														
Feldioara	{	—	4.19	11.02	Várad-Velence	{	10.01	8.48	—	3.08														
Brașov	{	—	4.34	11.37	Oradea-mare	{	10.20	—	—	3.39														
Timiș	{	—	4.53	12.32	P. Ladány	{	10.30	—	—	3.55														
Predeal	{	—	5.20	1.09	Szolnok	{	10.37	9.13	—	4.06														
București	{	—	5.30	1.50	Budapesta	{	10.51	9.18	10.37	—														
	{	—	6.07	2.48	Viena	{	10.51	9.18	10.37	—														
	{	—	7.30	3.23		{	12.50	10.38	1.45	5.35														
	{	—	11.35	9.40		{	3.06	12.14	5.34	8.22														
	{	—	—	—		{	6.—	2.10	10.05	10.30														
	{	—	—	—		{	3.—	8.—	6.05	—														

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.